

คำอธิบายชื่อย่อในคัมภีร์พระไตรปิฎก

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ “พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙ ซึ่งมีจำนวน ๔๕ เล่ม แยกเป็น ๓ ปิฎกคือ เล่มที่ ๑ - ๘ เป็นพระวินัยปิฎก เล่มที่ ๙ - ๓๓ เป็นพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๓๔ - ๔๕ เป็นพระอภิธรรมปิฎก ในการศึกษาได้กล่าวถึง แหล่งที่มา เล่ม ข้อ หน้า ตามลำดับ เช่น อง.ติก. (ไทย) ๒๐/๘๗/๓๑๒. หมายถึง พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต (ฉบับภาษาไทย) เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๘๗ หน้า ๓๑๒ ได้ใช้ชื่อย่อ ดังนี้

พระวินัยปิฎก

เล่มที่	คำย่อ	ชื่อคำภีร์	
๗	วิ.มท. (ไทย)	วินยปิฎก ภิกขุวิภังค์	(ภาษาไทย)
๑๐	วิ.จุ. (ไทย)	วินยปิฎก จุฬวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

เล่มที่	คำย่อ	ชื่อคำภีร์	
๑๐	ที.ม. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
๑๑	ที.ป.า. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎิการวค	(ภาษาไทย)
๑๒	ม.มฺ. (ไทย)	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๓	ม.ม. (ไทย)	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๔	ม.อ. (ไทย)	สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุปริปณณาสก์	(ภาษาไทย)
๑๕	สํ.ส. (ไทย)	สุตตันตปิฎก สังกยุตตนิกาย สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
๑๗	สํ.ข. (ไทย)	สุตตันตปิฎก สังกยุตตนิกาย ขันธวรรค	(ภาษาไทย)
๑๘	สํ.สพ.า. (ไทย)	สุตตันตปิฎก สังกยุตตนิกาย สหายตนวรรค	(ภาษาไทย)
๑๙	สํ.ม. (ไทย)	สุตตันตปิฎก สังกยุตตนิกาย มหาวรรค	(ภาษาไทย)
๒๐	อง.เอกก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๑	อง.ทุก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๒	อง.ติก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๓	อง.จตุกก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๔	อง.ปญจก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
๒๕	อง.ฉก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ฉกนิบาต	(ภาษาไทย)
๓๑	ขุ.ป. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิตาธรรม	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

เล่มที่	คำย่อ	ชื่อคำภีร์	
๓๕	อภิ.วิ. (บาลี)	อภิธัมมปิฎก วิภังค	(ภาษาบาลี)
๓๖	อภิ.วิ. (ไทย)	อภิธัมมปิฎก วิภังค์	(ภาษาไทย)
๓๗	อภิ.ก. (ไทย)	อภิธัมมปิฎก กถาวัตถุ	(ภาษาไทย)